

Universitätsbibliothek Wuppertal

Auli Gellii Noctes Atticae

Gellius, Aulus

Lugd. Batavorum, MDCLXXXVIII

Ad lib. V.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1123)

tius nihil servos. Lege : quoniam , inquit , ego me curo , equum Statius nihili servos. hoc postremum terminatione antiqua pro servus. Sic lib. 17, 6. quod cum servus nihili petendæ pecuniæ causa compellaret. quem paullo ante dixit nequam & nulli pretii. Plautus Menæch. 5, 6. Recordetur (bonus servus) id , qui nihili sunt , quid iis pretii Detur ab suis heris.

A D LIB. V.

C A P. I. Musonium philosophum solitum dicere accepimus] Et Reg. & Rottendorffianus & Lincolnienſis τῶ dicere nuntium remittunt. Aliquid latet. Forte : Musonium philosophum locutum accepimus.

Si clamitant etiam si vocum] Et calamo propagati & typis ante Stephanicam : si clamitant etiam si gestiunt si vocum. Vbi nã gestiunt si induxerunt, quia id verbum paullo post adhibetur. Suspicio pro illo gestiunt alterutro loco fuisse exsiliunt. Hoc enim quoque faciebant. Quintilianus Instit. 2, 2. Minime vero permittenda pueris , ut sit apud plerosque asurgendi exsultandique in laudando licentia. Et mox : At nunc proni atque succincti ad omnem clausulam non exsurgunt modo , verum etiam excurrunt , & cum indecora exsultatione conclamant.

Quibusdam quasi frequentamentis] Sic & lib. I cap. II. si , ut plamipedi saltanti , ita Graccho concionanti numeros & modos & frequentamenta quadam varia tibicen incineret. Scriptus tamen uterque fretamentis. unde Salmasius conjiciebat irritamentis.

Scias & qui dicit & qui audit] Alii , audit. Reg. & Rot. audiunt. Dicit enim unus , audiunt multi.

Neque illic philosophum loqui] Membranacei ambo : neque illi philosophum loqui. Hoc quoque Plautinæ indolis. Amphitruonis prol. Quæ illi ad legionem facta sunt. Captivus 2, 2. Me saturum servire apud te sumptu & vestitu tuo Potius , quam illi , ubi minime honestum est , mendicantem vivere.

Animus is , inquit , audientis philosophum] Scripti nesciunt pronomen ; nec sane , quid huc faciat , apparet.

Si quæ dicuntur utilia] Conditionalem particulam inseruit Carrio. Scripti & prius editi , philosophum quæ dicuntur. Igitur Lipsius 2 Elect. 3 tentat : quæ dicundo utilia. Malim : Animus , inquit , audientis philosophum dicentem , quæ utilia ac salubria sunt.

Prolixe profuseque laudandi] Sic membranæ utraq; non profundeque , quod venditat e Palat. Gebhardus 2 Antiq. lect. 11.

Sucto-

Suetonius Nerone : *A quibusdam ex his rogatus , ut cantaret super canam , exceptusque effusus , solos scire audire Græcos ait.* Plinius lib. 6 epist. 26. *Anno quidem effusse , iudico tamen.*

Atronitos & quasi obstipidos] Quid voluit Carrio cum suo *obstipidos*? nisi occasio præbenda fuit bono Schegkio , ut *obstipidos* juxta in subjiceret. Recte scripti & editiones præcæ , *obstipidos*. Plautus Milite 4, 6. *Quid stas , obstupida? quare non pultas?*

Vocis permanantibus] Regius addit *ως φαε* quod indicium videtur Græca quædam suis attextuisse Gellium , quæ perierunt. Sed facile possunt restitui ex *Οδορ*. N principio :

Ως φαετ' οι δ' αρα παύλες αλλη εννοηλο σιωπή
Κηληδμή δ' εννοηλο ηετα μιζαρεχ σιωβηλα.

CAP. II. *Qui Bucephalus appellatus est*] Regius *Bucephalus*. Et mox in ipsa narratione : *Capite & nomine Bucephalus* , non modo Reg. & Rot. sed etiam Ro. Ven. Aldina editiones. Vascosanus mutavit. Et sic in optimis fere libris id vocabulum terminatur : sic Strabo , Curtius , Oppianus. Sic etiam Plinius lib. 8 cap. 42, etsi vulgo id non appareat : *Bucephalan cum vocarunt*. Ita MSS. etiam vulgares.

Æris nostri summa est HS CCCXII] Reg. & Rot. expressis literis : *sestertia trecenta duodecim*.

Ab alio nisi a rege] Reg. nisi ab rege.

Vulneribus alte in cervice] Scripti *altis*. Seneca Troadibus : *Alto nefandum vulneri ferrum abdidit*.

Et deinde jam *superstitis securus q. cum s. h. solatio exspiravit*] Scripti , Romana , Veneta ; *domini iam superstitis securus* , quasi cum sensus humani solatio , animam exspiravit. Quæ mens Aldo fuit , ut hoc , quemadmodum fecit , interpolaret ? Quæ Carrioni aut Stephano , ut una cum Vascosano & Gryphio interpolanti aurem præberent ? *domini e Palat. etiam protulit Gebhardus 2 Antiq. Lect. 1. Animam autem exspirare dixit & lib. 3, 15. cognito repente insperato gaudio exspirasse animam.*

Atque ob equi honores] Scripti *idque*. Dein *Bucephalon & illi quidem* : vix tamen est , ut non *Bucephalen* scripserit Gellius , quod & Salmasio visum ad Solin. p. 893; etsi sint , qui & isto modo appellant.

CAP. III. *Libro illi suo inclito*] Quis neget operæ pretium fecisse Carrionem & Stephanum , quum sic maluerunt quam cum scriptis editisque ante ipsos , *libro suo illi inclito*? Reg. Rot. Lincoln. *scripsit pro inscripsit*.

Quod genus Græci βασιλειστας vocant] Excogitatum ab aliquo ,

in cuius exemplari Græca vox deerrat. Præclare Regius : quod genus Græci ἀξδοπίδος vocant.

In *Abdera oppidum*] Ternæ membranæ sine præpositione : *vire Abderam oppidum*. Dicebant autem τῆς Ἀβδῆρας. Ergo scribendum : *Is de proximo rure Abdera in oppidum, cuius popularis fuit, &c. Abdera in oppidum ut apud Tacitum, Capreas in insulam se abdidit. Vide ad Livii librum 28, 42. Auctor bello Africano : Itaque postquam castris non potuerant potiri, Uticam se in oppidum coniecerunt. Valerius Maximus lib. 1. cap. 1. Atque in id Virgines, & sacra imposita omisso cæpto itinere, Care in oppidum pervexit. Vbi non agnosco, quod agnoscit ex uno libro Colerus lubens, Care oppidum.*

Vincturam posituramque ligni] Carrionis hoc. Plinius 16, 37 de salicis generibus : *aliæ (pariunt) virgas sequacis ad vincturas lenticiæ. Scripti tamen & superiores editiones, juncturam.*

CAP. IV. Et *Iulius Paullus vir*] Omnes ante Stephanum : *Paullus poeta vir memoria nostra doctissimus. Nec secus scripti. Hunc titulum Paulo cur inviderint, ipsi viderint. Certe noster & lib. 16, 10. Iulium Paullum poetam memoriæ nostræ doctissimum. Lib. 19, 7. Iulius Paullus poeta vir bonus & rerum literarumque veterum impense doctus.*

Doctissimus confederamus] Scriptus uterque, *consideramus. Et sic interdum malebant. Cicero 3 de Orat. in silvam venit, atque ibi magna cum audientis expectatione considitur. Lib. 2 de Legib. sed si videtur, considamus in umbra.*

Fabii annales, bonæ atque sinceræ vetustatis libri] In omnibus exemplaribus sic interpunctum video. At aut tollendum comma post *annales*, aut alterum addendum post *vetustatis*, si mentem auctoris assequi volumus. Non enim ille dicit *Fabii annales*, qui essent libri bonæ & sinceræ vetustatis, sed *libros annales Fabii*, qui bonæ & sinceræ vetustatis essent. Et ita gaudet loqui cum Sempronio Afellione, ex quo advocat hoc libro cap. 18. *Annales libri tantummodo, quid factum quoque anno gestumque sit, ea demonstrabant. Item, neque seignores ad rem perperam faciendam annales libri commovere quicquam possunt.*

Ni in una nuspiam litera delictum esset] Et scripti & olim editi : *si in una uspiam litera. Carrio alterum de conjectura fecisse videtur, ex eo, quod Pithæus, Brissonius, alii monuerunt sponsones fere particula Ni conceptas fuisse. Neque immemor hujus formulæ potuit esse noster, qui lib. 7, 11, ex verbis Africani minoris ter repetitum ponit : ni hoc ita est, quis spondet mille nummum? Et lib. 14, 2, ex oratione M. Catonis : ni vir melior esset Gellius quam Titius. Sed illud nuspiam meliori*

ariate

etate sermonis Latini nusquam : nec Gellium id adicere voluisse credibile est. Aut igitur faciamus *nusquam*, aut, *ni in nulla usquam litera delictum esset.*

Alio quoque loco ita scripti] Vix est, ut hic non sit aliquid mutili & defecti. nam scripti *in alio quoque loco* ignorant. Preterea hoc ipsum exemplum non Fabii annalibus, sed Varronis humanarum rerum lib. 16 acceptum refert Nonius Marcellus : etsi vulgo ibi *duodevicesimo*, sed *duoetvicesimo* legendam esse jam monuit Iosias Mercerus.

CAP. V. *Cujusmodi joco cavillatus sit Antiochum*] Vetusiores : *sit in Antiochum.* Regius : *joco incavillatus sit Antiochum.*

Ac satis esse credis Romanis] Rott. *credo.* Regius, *credam.* Quod foret, jubelne me confidere ? auctorne es, ut credam ?

CAP. VI. *Hæ antiquitus e lauru erant*] Rott. *antiquitus laurea.* Forte : *Hæ antiquitus laurea erant.*

Quod in eo loco generatum esset] Reg. & Rott. *gnatum.* Lib. 7, 11 ex Q. Claudio affert : qui adprime summo genere *gnatus* erat.

E fronde querna, quoniam cibus victusque antiquissimus quermis capi solitus sit] Quatuor scripti *quernea.* Reg. & Rott. etiam *ciuis* mutatione literæ frequenti librariis : uterque item fuit. Tum pro *quermis* Reg. *quercus* : sed neutra vox in Rott. habeturque antiquis solitus fuit capi. Possis conicere : e fronde *quernea*, unde *cibus victusque antiquis solitus fuit capi.* Aut etiam, quoniam *cibus victusque antiquis e quercu carpi solitus fuit.*

Quod apparet tam iniquo] Olim edebatur, *apparet e tam iniquo.* Scripti Reg. & Rot. *apparet e tam iniquo.* Lincoln. *apparet e tam.*

Ciceronem consulem donari e republica censuit] Vetusiores *Carrione, a republica* : neque aliter scripti. Et sensu non deficitur. Nam *consere*, apud Latinos sæpe sic ponitur, ut ei præsens infinitivi pro gerundio jungatur. Justinus lib. 13, *Perdicca censet Roxanes expectari partum.* Plinius lib. 23, 1. *his melleis ad purgationem non censuerim uti.* Sic ergo *censuit a republica donari* est *censuit vel pro sententia dixit esse donandum a senatu populoque Romano.*

Armatus vi transilivit] Reg. & Rot. *transiluit.*

Ovalis vero corona] Neuter scriptorum codicum habet *o* vero : neuter ut nec Lincoln. mox *o* autem : & sunt hæ particule, quibus quasi hiantem orationem connectere se male seduli putabant. Sed & vocabula transposuerunt. Hæc enim manus prisca : *Ovalis corona murtea est. ea utebantur imperatores, qui ovantes urbem introibant, Ovandi ac non triumphandi causa est.*

Impulverea, ut dici solet, victoria] Volunt hoc ipsum scripti exhibendo, quibus in pulvere aut dici. Neque inepte tamen Christ. Colerus Parergon cap. 20 suspicatur, *impulvere, ut dici solet, victoria*. Sed juxta bene *impulvereus* formatur $\delta\alpha\delta\acute{o}$ π *pulvereus*, quam *impulvis* $\delta\alpha\delta\acute{o}$ π *pulvis*: quemadmodum a *cœna* fit *incœnis*, a *cœnatus* *incœnatus*. Nam *invulnerea*, quod homo doctus libro suo adscripserat, ludibrium est.

Nam principio quis vidit] Membranarum $\xi\omega\omega\epsilon\iota\varsigma$. *Fam* principio.

CAP. VII. *Collectam coactamque vocem & magis]* Rott. *vocem ciet magis*. Reg. *vocem ciet magisque*. Fiat igitur: *vocem ciet magis, magisque claros*. Sed præterea legendum: *que non vaga*. nempe via emittendæ vocis. non quod, ut vulgo: non quoniam ut Carrio licet cum scriptis manu. *Ciet vocem*, movet, rumpit, emittit, incitat.

CAP. VIII. *Nihil deesse animadvertimus]* Reg. & Rott. *animadvertimus*.

Et quasi Roscius histrio] Sic Carrio, quum esset: atque Roscius histrio. Sed ex scriptis legendum, & Q. Roscius histrio. ut notavit Lambecius.

Statua grandi capite erat] Utraque membrana: *Fatua grandi capite erat*. Quando mentionem fecit Pici, non mirum est addere aliquid de nuru ejus Fauni uxore. Justinus lib. 43. *Fauno uxor fuit nomine Fatua, quæ divino spiritu impleta, velut per furorem futura præcinebat*. Bonam deam putatam scribit eandem Plutarchus in Cæsare.

Ex illo Homericæ versu] Scripti quatuor, *Homericæ verbo*. Mutatum opinor, quia duo verba sunt & initium versus. Sed *verbum* etiam dictum significat complurium vocum. Suetonius Julio: *Verbum M. Catonis est, unum ex omnibus Cæsarem ad evertendam rempublicam sobrium accessisse*.

CAP. IX. *Cum vero in patrem ejus]* Hic quoque fulcrum labanti orationi se supponere crediderunt per $\iota\acute{o}$ vero, quod neque in Regio est, neque in Rottendorffiano neque in Lincoln. primus etiam caret præpositione *In*. Dicimus autem utrumque *invadere aliquem & in aliquem*. Potius erit aliquid demi: nam pro *deducto* legendum videretur *educto*, & verbum substantivum removendum, hoc modo: *Mutus adeo & elinguis diu habitus, quum in patrem ejus, bello magno victum, & urbe, in qua erat, capta, hostis gladio ducto, regem esse ignorans, invaderet*. Possemus quoque $\iota\acute{o}$ *Et tollere*: sed maneat, licet accipiatur pro *Etiam*.

Nomen illi fuit Αἰγλαῖος] Rott. *fuit etlaos*. Regius *fuit exmoy*. Forte nomen ei fuit Εἰγλαῖος.

Se se videre quid faceret] Reg. & Rott. *videre se se quid face-*
ret.

CAP. X. *Esse vitium videtur eorum qua*] Quatuor scripti: lon-
ge maximum esse vitium videtur, *qua a vispigostra Graci dicunt. sine*
ros eorum, quod infulsisse centeo, qui mirabantur nihil esse,
quo referrent *no qua*. At est id ex genere scitamentorum, de
quibus diximus ad lib. 4, 1. *ea qua reconduntur, penus dicta*
est.

Controvertique potest in eum, a quo dictum est & utrumque]
Scripti & editi ante Stephanum, *convertique in eum potest.* quo-
rum mutandi unde libido vel ipsi vel Carrioni exstiterit, haud
sane intelligo. Melius autem Reg. & Rot. & utrumque pariter
valet. nempe & a parte actoris in reum aut unde petitur, &
hinc adversus illum.

Eloquentia discenda causarumque orandi cupiens] Rectius Sare-
fberientis *causasque orandi*, inquit Colerus cap. 20 Parergon.
Immo pejus. est enim, quale *verborum fingendi*, quod asseru-
imus lib. 4, 14

Quo primo die causam apud iudices orasset & vicisset] Reg. *prim-*
um. Forte: quo primam die causam. Apulejus in Floridis: *Aut*
enim vinco, & iudicio dimittor; aut vincor & pacto absolvor, ex
quo non debeo mercedem, si hanc primam causam fuero penes iudi-
ces victus. Mar. Becichemo puerilis in his verbis error vide-
tur ita corrigendus, *hac prima causa*: & sic ajunt Florentia legi.
At ego *victus causam* Apulejo dignum hellenismum puto,
quam qui maxime: & tam molliter dici *causam vinci* quam
causam vincere, iudicium vincere, Olympia vincere, Pythia cantare
& *certiare*: qua omnia certos auctores habent, Ovidium,
Tullium, Ennium, Horatium, Apulejum ipsum. Etenim in
omnibus his intelligitur praepositio *Per*. At, quod sequitur,
etsi, quod sciam, dissimulent omnes, correctione indiget:
Ita me omnimodo liberat, si vinco, conditio; si vincor, sententia. Plane
contrarium verum est: nam vincentem stringebat condi-
tio, non liberabat; ut & victum sententia cogebar solvere.
Scribendum igitur: *si vincor, conditio; (pactus enim erat, ne*
daret, ni vicisset) si vinco, sententia, scilicet iudicium lite secun-
dum me data. Et hoc ex Flor. statim recipere debuerunt.

Petere instituit ex pacto] Sic & Rottendorffianus. Sed Regius
cum prius editis, *instituit.*

Utroque id modo fore ut reddas] Scriptus uterque cum editio-
nibus ante Stephanum, *uti reddas.* In Regio deest *no id.*

Potui, inquit, huic tuae tam ancipiti] Sic Rott. non Opto, ut
Regius adversus auctoris mentem. nam si alio patrono ute-
retur, id signum esset ipsum sibi diffidere, atque ideo necdum
satis

fatis didicisse. At illud, majus mihi in ista victoria prolubium est, ita prorsus Rott. ut Regius, atque ex eo Lambecius. *Majus quoque Ro. & Veneta.* Aldus primus magis.

Utroque modo fieri, ut non reddam, quod petis] Rott. utroque modo fore, ut supra.

Magister disciplina eloquentiæ inclutus] Regius & Rottendor-
fianus vocem disciplina nulli agnoscunt.

Captionis versute excogitatu frustratus fuit] Rott. cum editis antiquitus, versute excogitata. Colerus Saresberiensis scripturam & hic minime tegendam monet versute & cogitate. Stephanus equidem Carriove injuria offensi sunt genere loquendi frustrari captionis, quod est, ut Plauti falli sermonis. Regius, versute & excogitata. Quod maxime probo. Suetonius Caligula: Templum etiam munini suo proprium & sacerdotes & excogitatissimas hostias instituit.

CAP. XI. Ητοι κατ'λω εζεις η αιρεσην] Ab Aldo provenit hoc. Romana Venetaque, Ητοι κατ'λω αζεις & mox: Ει η κατ'λω αζει. quæ laudat etiam è Pal. MS. Gebhardus 2 Antiq. Lect. 23

Neque justum disjunctum esse ait] Reg. neque justum disjunctivum esse ait. Rott. neque justum disjunctivum ait esse. Statim Reg. & Rot. quoniam non necessum sit. Lincoln. quoniam non est sit.

Cujus rationem prospectumque Bias non habuit] Regius perspectumque. Inde Salmasius conjiciebat respectumque.

Media forma quedam est] Hac serie vocum scripti.

Et summo deformitatis odio] Immo summe, ut tres membrana.

CAP. XII. Dijovis & Vejovis] Non dissimulandum videtur in quatuor calamo exaratis esse, Dijovis & vedijovis. neque hic modo, sed & mox, ades vedijovis: tum vedijovem appellarunt. denique, simulacrum igitur dei vedijovis. Sane Vedius etiam appellatur Martiano Capellæ, & Papiæ in Glossis: Vedius Pluto vel Orcus, id est malus divus: ut ad illum notavit H. Grotius.

Eorum nominum rationem] Regius, Quorum.

Nam quod est in elisis aut immutatis] Regius explosa præpositione: Nam quod est elisis aut immutatis quibusdam literis Iupiter.

Item, Iovis Diespater] Ambo scripti: itemque Iovis Diespiter.

Quosdam, ne obessent, placabant] Idem ambo, ut & olim editi: quosdam ut ne obessent, placabant.

Et utroque versum dicantur; vescum, vehemens] Reg. & Rott. cum Fulviano: dicantur; veluti vescum. vehemens.

Quam Græci περιτιθον μοελον dicunt] Regius: quam Græci περιτιθον dicunt. Hesychius: Α ψιλῶ, μερον περιτιθον δηλοῖ. Etymologi-

logicon magnum in Ααγλς. ἢ τὸ ἀδελφικὸν καὶ σεπτικόν. Noster lib. 2, 6. nam sicut inlaudatum καὶ laudis σεπτικόν, ita inamabilem καὶ amoris σεπτικόν detestatus est.

Sagittas tenet, quæ sunt videlicet paratæ] Earum instar videre est in nummis gentis Cæsiæ & Liciniæ

Immolaturque illi ritu humano capra] Tò illi neque in Regio neque in Rottend neque in Lincoln. conspectui. Suspicio autem scribendum quod & Ant. Thyfio visum, ritu Romano.

Versus Virgilii hi sunt] Reg. Rot. Lincol. τὸ hi dant comemeatum.

Vii mala a nobis vel a frugibus natis amoveantur] Lego cum Reg. & Rott. amoliantur. nempe illi ipsi dii. Petronius : jam dudum enim cupiebam amoliri custodem molestum. Tacitus ; histor. Eaque confessione, sive aptum temporì mendacium fuit, invidiam crimenque agnovisse & a partibus Vitellii amolitus videbatur. Noster 19, 1. His tunc verbis Stoicus divitem illum Asiaticum a sese amolitus est. Cæterum pro Averruncus Reg. Rot. Lincol. Aurungus.

CAP. XIII. Alios alii anteferre, non constabat] Regius & Lincoln. constituebat. Rott. constatuebat. Sed quodcumque horum admiseris, si attendas, apparebit orationem parum constare. Quin ego duas illas voces qualescumque improba manu insertas censeo, postquam cumque quæreretur, per errorem syllaba repetita, pro cum quæreretur, fecisset antiquus librarius. Quid enim, quæso, consummatus hoc sermone? disputatio quædam fuit præsentè & audiente me de gradu atque ordine officiorum, cum quæreretur, quibus nos ea prioribus potioribusque facere oporteret, si necesse esset in opera danda faciundoque officia alios alii anteferre.

Quod majores sanctius habuere defendi pupillos] Lud. Aurelius ad tertium Taciti annalem tentat : Quid majores sanctius habuere, quam defendi pupillos? quam clientem non fallere?

Adversus cognatos pro cliente testatur] Quis? nempe patronus. sed id sic intelligi durum. Malim M. Catonem scripsisse:

Ad-

Adversus cognatos pro cliente testatur.

Patrem primum, deinde patronum] Magnum vero *adversus* Carrionis & Stephani, qui deinde subjecerunt, ubi priores editiones cum scriptis postea. Sic enim illi: patrem primum, postea patronum.

De qua causa femina viris potiores sunt habitæ] Verbum substantivum tres expellunt membrana: *inchnus dicitur pupilla*

Pupillarisque tutela muliebri prælatâ] Reg. mulieris lata. Rotend. mulieri prælatâ. Guilhelmus Ranchinus divinat: pupillarique tutela muliebris prælatâ, lib. 1. Var. lect. 4. *ne verborum*

Ejus filii tutores relictî] Reg. & Rot. filius tutores relictî.

Clarum isti rei testimonium perhibet] Hoc ordine verborum scripti. *non potui. Reg. non potui. non potui.*

Defugere hoc munus Mumi non potui] Sic edebatur. Carrio & Stephanus maluerit M. V. non potui. Reg. M. vince non potui. Rott. M. unite n. p. Lincol. & quartus. M. Vincere. Num fuit, M. Vmici? id certe nomen gentis Romanæ. Visumque idem Ant. Thyfio.

Quibus etiam a propinquis nostris opem ferre] Videtur dixisse Cæsar, ante propinquos nostros.

CAP. XIV. Fortasse a vitio studioque ostentationis] Rot. & Reg. fortassean vitio. Quod conjectura olim deprehendit Eulst. Suartius Analect. 3, 3. Habet etiam auctor lib. 7 cap. 3. lib. 11 cap. 9. & restituemus cum Deo volente lib. 17, 5. *molclius*

Est enim sane quam in prædicandis doctrinis] Hic non ita felix Suartius: caufatus enim nescio quid horridum & molestum auribus ordinem sonumque faciens, corrigit: Est enim sane nequam. Aliter visum veteribus. M. Cælius ad Ciceronem lib. 8 famil. ep. 1. Sane quam eos sermones repressit. Epist. 5. Sane quam in quodam incili jam omnia adhæserunt. Epist. 6. Appium a Dolabella reum factum, sane quam non ea, qua existimaveram, invidia. Epist. 10. Sane quam literis C. Cassii & Deiotari sumus commoti. Ut alias mirequam, valdequam, Nimisquam, Oppidoquam adhibere solent.

Savientes fera magnitudine bestiarum excellentes] Lege cum memb. savientes fera, magnitudines bestiarum excellentes. Sic Cicero lib. 3 de orat. distributione partium ac separatione magnitudines sunt artium deminuta. Et sic legendum coniecit Pricæus ad 4 met. Apuleji.

Omniumque inuisitata aut forma] Vterque inuisitata, ut & Pricæus ibidem advocat, contempta invidia Lufinini, cui moribus sunt inuisis, qui ubique pœne inuisitata in inuisitata permutant.

Terrificoque fremitu ac sonoro] Sic & vet. libri: neque est, cut

cur aspernere. Posset tamen aliquis suspicari fuisse : terrifico fremitu ac sonore. Lucretius lib. 1. quæ belle tangere possunt *Aures & lepido quæ sunt fucata sonore*. Sæpiusque idem & alii.

Oculoque omnium in se convertit] Quanto melius hoc eo, quod libido Carrionis immutavit : in sese converterat. Sic scripti, sic ante illum editi.

Maximus populi clamor excitatur. accersitur] Et hic sibi multum Carrio permisit. Romana editio : *maximos populi clamores excitatos dicit arcessitumque à Cesare Androclum, quæsitum causam, cur ille atrocissimus leonum uni parcisset*. Similiter aliæ vulgares, præter quæ ex Aldina quæsitam adoptarunt. Nec scripti secus, nisi quod nomen *Androclum* reddunt, de quo monuit Lipsius. *Quæsitum* Regius, *quæsitamque* Rott. ut tamen alteram lectionem, foveat in margine. Potest videri ausum dicere, *quæsitum causam* Androclum, ut interrogatum sententiam dicimus. Denique Regius, *leo uni parcisset*; Rott. *leoni parcisset*. Scribe : *cur illi atrocissimus leo uni parcisset*.

Tum sole, inquit, medio] Scriptus uterque : *Tum sole medio, inquit*. Eodemque ordine verborum hæc suis inserit Priscianus lib. 6 Fulvii codex *meridiano*. Parum abest, quin suspicer auctorem nostrum scripssisse, *sole meridie*. Quod sequitur, *Arido & flagranti*, habet Priscianus : unde Lipsius *arido* 2. Elect. 3. Nostræ membranæ, *rapido & flagranti*. Puto non aliter febrim dici *rapidam* lib. 12, 12. Et igneam significat. Quippe ignis ἐν μέσῳ τῆς ἡμέρας τοῦ ἡγεῖται, ut ait Maximus Tyrius dissert. 38.

Mitis & mansuetus accessit] Quare hoc maluerunt, quam quod habent binæ membranæ, & sine dubio quicquid est meliorum : *mitis & mansues accessit*. Attius Meleagro : *Nunc si me matrem mansues misericordia captit*. Varro *ὄνομα λέγει*. Non vidisti simulacrum leonis ad Idam eo loco, ubi quondam, cum subitio cum vidissent quadrupedem, Galli tympanis adeo fecerunt mansuem, ut tractarent manibus?

Sole meridiano tosta edebam] Carrionis. Edebatur, quod & boni adfirmant codices : *torrens edebam*.

Scripta circumlataque tabella populo declarat] Vellem : eaque omnia scripta circumlataque tabellâ populo declarata. nempe tradit Apion. Ejusmodi tabula est, cujus meminit Suetonius in Claudio : *Quum esfedario, pro quo quatuor filii deprecabantur, magno omnium favore indulsisset rudem, tabulam illico misit, admonens populum, quantopere liberos suscipere deberet, quos videret & gladiatori præsidio gratiæque esse*.

Sparvi leonem, omnes fere ubique obvios dicere] Lincoln. leonem, ubique omnes obvios dicere. Regius, leonem. Omnes ubi-

que obvios dicere. Rotten. leonem. Omnes undique obvios dicere. Nusquam *in* fere. Olim & copulativam adjecerant.

CAP. XV. Corpuse sit vox an incorporeum] Sic & Rott. At Regius an incorpora.

Significare volens Lucretius ita scripsit] MSS. Reg. & Rott. Lucretius poeta ita scripsit.

Plaga ipsa atque percussio vox est] Tres membranæ auctiores vocula : sed plaga ipsa atque percussio, id vox est.

CAP. XVI. Sed & hic ea quæ discrimus imaginandum] Sic Romana cæteræque, nisi quod Gryphiana omittit *in* ea. Regius & Rott. sed hæc eaque non diutius muginandum. Ergo coniecit vir doctus : sed neque hic diutius immorandum. Mitius consulere licet scribendo : sed hæc quoque non diutius muginandum. De verbo habes apud Festum & Nonium Marcellum. Est nugari, inquit ille, & tarde conari. Dixit autem, muginandum est hæc. ut illa, de quibus ad lib. 4, 9 egimus.

CAP. XVII. In quarto de Verborum significatione] Reg. & Rot. significatione. ut & capite sequenti editur.

Tanquam inominalem diem] Regius nominalem. Vnde Salmastius ominalem, hoc est, ominosum, de Climacter. p. 824.

Nihil super ea re scriptum invenimus] Membranæ ambæ: nihil nos super ea re. Mox item : ante diem quartum nonis Sextiles.

CAP. XVIII. Verrius Flaccus refert in libro de significatione verborum quarto] P. Scriverius ad marginem exemplaris sui notaverat : in libro de significatione verborum VIII. hoc est, litera H. ubi de Historia tradiderat, etsi nunc de illa nihil sit in fragmentis superstitibus. Singulos autem libros Verrii singulæ constituebant literæ. Inde capite præcedenti : Verrius Flaccus in quarto de Verborum significatione. hoc est, Litera D. egit enim ibi de Diebus atris.

Quod factum quoque anno gestum sit, id demonstrabant] Regius gestumque sit. Idem cum tribus aliis : ea demonstrabant. Hanc mutationem numeri ferre non quiverunt. Atqui quod gestum quoque anno factumque est, non unum est, sed multiplex, sed multa, ut merito eis plurale pronomen respondeat.

Id est eorum quasi qui diarium scribunt] Tres iterum membranæ non tolerant *in* eorum. Quid si deleamus insuper *in* qui & scribunt ? Longe quidem commodius vulgato videtur : Id est quasi diarium, quam Græci ἐπιημερίδα vocant.

Ad rempublicam defendendam] Rot. defendam. Reg. & Lincoln. defendundam. Sed graviore morbo hæc verba laborare videntur. Quæ enim cognita facta majorum, vel nuda, nullam vim habent alacrioribus commovendis ad rempublicam de-

defendendam? habent profecto & quavis in re *omnes* ad
aut *οὐδὲν* *οὐδὲν* *οὐδὲν*. Deim quid est *seguiores*: ad rem perperam facien-
 dam commovere? ut ne scilicet nimis ad peccandum segnes sint
 & cunctabundi? At quo quisque ad hoc strenuior & promptior
 est, eo nequiores putabam. Voluit, opinor, dicere, simplicem
 illam narrationem actorum non reddere alacriores, qui per se
 non sint alacres & ingenerata ignavia marcent ac torpent; nec
 seguiores ad flagitia & scelera facere, quos ab iis in ius non
 revocat pudor. Hoc quomodo dixerit, videndum.

Et quomodo *confectum sit*] Regius: *quo* *confectum sit*, nempe
 etiam consule. Aurigatur eodem Rott. in quo est: *quo*
quo *confectum sit*.

Quis triumphans introierit & quae eo in bello gesta sint] Sic Car-
 rio, quum propagaretur: introierit ex quo libro quae in bello.
 Regius & Rott. introierit ex eo libro quae in bello. Emenda:
 & quis triumphans introierit ex SC. quaeque in bello gesta sint
 iterare. Nam *in* libro adjectum, postquam *in* ex SC. degenera-
 ravit in ex eo. Livius lib. 5. de Patribus, non de hostibus, con-
 sules triumphare velle. nunquam ante de triumpho per populum
 actum. semper estimationem arbitriumque ejus honoris penes sena-
 tum fuisse.

CAP. XIX. Comitibus arbitris etiam pontificibus] Reg. & Rott.
 omittunt etiam. neque in ea particula hic est *ex* *est*.

Filius sibi fiet quam si] Quatuor scripti condemnant *in* *si*
bi. & quid eo est opus, quum dictum sit *L. Titio*?

Viri patri endo filio est] Edebatur antea, uti pariendo, quod
 se putat asserere Ioh. Livinejus ad 1 Propertii eleg. 3. explican-
 do, qui partu editus est: alterum ait esse Fr. Hotomanni. Et
 est ejus, nec post hanc frugem inventam glans quaerenda est.
 Porro non apice uno plus minusve scripti.

Quae in parentis potestate non est] Sic utraque membrana: &
 ex suis, opinor, edidit Carrio: atque ita etiam legendum monuit
 Hier. Aleander ad Cajum. Ante Carrionem particula negandi
 aberat.

Si juris ista antiquitas servetur] Lipsius, juris tantum aequitas,
 1 Elect. 21.

Filium adoptivum tam prodesse] Sic perperam Carrio vel Ste-
 phanus pro eo, quod in scriptis & prius editis est *procede*
re. Et id quam eleganter dictum sit, monuimus ad Livium
 lib. 5, 49.

Vt ad censum nemini necesse sit venire] Scripti, *necessum*,
 quod & supra etsi parum referat, iisdem auctoribus reposui-
 mus.

CAP. XX. Quod vocabulum Latinum solacismo fuerit Capitonii